

Rok 1912.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 10. grudnia 1912.

Treść: (M 217 i 218.) 217. Rozporządzenie, dotyczące przyznania uwolnień od stempli dla zgłoszeń wyrębów drzewa. — 218. Obwieszczenie, dotyczące koncesjonowania normalnotorowej kolejki parowej z Witkowic do Zabrzeczu.

217.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. października 1912,

dzielące przyznania uwolnień od stempli dla zgłoszeń wyrębów drzewa.

Na zasadzie upoważnienia, nadanego w § 2. ustawy z dnia 16. grudnia 1910, Dz. u. p. Nr. 233, przyznaje się uwolnienie od stempli dla podań i protokołów, zapomocą których uskutecznia się zgłoszenie wyrerbów drzewa stosownie do ustawy z dnia 28. lipca 1911, obowiązującej dla księstwa Karyntii, Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych Nr. 30 z roku 1912 (dotyczącej niektórych zarządzeń w zakresie polityki leśnej i wodnej).

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Zaleski wlr.

218.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 3. grudnia 1912,

dzielące koncesjonowania normalnotorowej kolejki parowej z Witkowic do Zabrzeczu.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach

drugorzędnych z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i c. i k. Ministerstwem wojsk górnictwu i hutniczemu gwarectwu w Witkowicach koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu normalnotorowej kolejki, poruszanej siłą pary, z Witkowic do Zabrzeczu, a to pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w dalszym ciągu.

§ 1.

Co do koncesjonowanej kolei żelaznej korzysta koncesjonariusz z ulg skarbowych, przewidzianych w artykułach VI. do XII. ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

Czas trwania uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule X. powyższej ustawy, oznacza się na lat 15.

§ 2.

Koncesjonariusz ma obowiązek ukończenia budowy wspomnianej na wstępie kolei najpóźniej w przekągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, tudzież oddania gotowej kolei na użytek publiczny i utrzymywanie jej w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmie dotrzymania powyższego terminu budowy złożyć ma koncesjonariusz na żądanie Rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacji pieniędzy sierocich.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucję tą za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesjonowanej kolei nadaje się koncesjonaryuszowi prawo wywłaszczenia według postanowień odnośnych przepisów ustawowych.

Takie samo prawo przyzna się koncesjonaryuszowi także co do ewentualnej budowy tych kolei dojazdowych, których urządzenie uznałby Rząd za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

O ileby celem budowy koncesjonowanej kolei miano użyć dróg publicznych, winien koncesjonaryusz postarać się o zezwolenie u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Przy budowie koncesjonowanej kolei i ruchu na niej stosować się winien koncesjonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolej żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na kolej żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, mają zastosowanie do kolejek, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby ewentualnie w przyszłości wydano, a wreszcie do zarządzeń Ministerstwa kolej żelaznych i innych władz powołanych.

§ 6.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie ma obowiązywać zasada, że oprócz kosztów, które rzeczywiście wyłożono na sporządzenie projektu, tudzież budowę i urządzenie kolej wraz z nabyciem taboru wozowego i uposażeniem rezerwy kapitałowej i które będą należycie wykazane, z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy, i istotnej straty na kursie, poniesionej ewentualnie przy gromadzeniu kapitału, nie wolno wliczać w kapitał żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju.

Gdyby po zużyciu zatwierzonego kapitału zakładowego miano wystawić dalsze nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas można

doliczyć odnośne koszta do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Caly kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, zatwierzonego przez Rząd.

§ 7.

Koncesjonaryusz jest obowiązany przyznawać wolną jazdę na kolej podoficerom i ordonansom, będącym w danej chwili w służbie.

Szczegółowe warunki w tym względzie należy ułożyć w właściwem władcami wojskowem.

Koncesjonaryusz jest obowiązany uwzględnić przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów c. i k. wojska, c. i k. marynarki wojennej i c. k. obrony krajowej w myśi ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 8.

Urzędnicy państwowi, funkcyonariusze i ludzy, jadący koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolej żelaznych, lub dla strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesji lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być muszą wraz z pakunkami podróżnymi bezpłatnie, o ile wykażą się certyfikatami urzędowymi, wystawionymi przez Ministerstwo kolej żelaznych dla ich legitymacji.

§ 9.

Koncesjonaryusz jest obowiązany przewozić pocztę, tudzież funkcyonariuszy zarządu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia oraz za inne usługi na rzecz zakładu pocztowego może koncesjonaryusz żądać stosownego wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą umowy.

Korespondencje, tyczące się zarządu kolejki a wymieniane między dyrekcją lub kierownictwem przedsiębiorstwa kolejki i jej podwładnymi funkcyonariuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez funkcyonariuszy przedsiębiorstwa kolejowego.

§ 10.

Koncesjonaryusz jest obowiązany postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonariuszy na przypadek choroby i na starość i o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austriackich kolej lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesjonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasie emerytalnej, zapewniającej członkom

przynajmniej takie same korzyści, względnie wklä-
dającej na koncesyjusza przynajmniej takie same
zobowiązania jak kasa rzeczonego związku.

Zabezpieczenie to należy przeprowadzić w ten sposob, by koncesyjusz miał obowiązek zgłaszać stałych funkcyonaryszy z dniem nadania im stałej posady, z reszty zaś funkcyonaryszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę maszynistów, pałaczy, kierowników wozów, konduktorów, strażników lub sług stacyjnych, przy odpowiedniem ich zatrudnieniu najpóźniej po upływie trzech lat służby, w instytucie pensyjnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie w własnej kasie emerytalnej.

Statuty kasy pensyjnej, która będzie ewen-
tualnie założona, oraz wszelkie ich zmiany podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§ 11.

Koncesyjusz jest obowiązany dostarczać na żądanie Ministerstwa kolei żelaznych w czasie właściwym wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolejowej.

§ 12.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładowaniu nowych kolei, wypowiedzianą w § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, ozna-
cza się na sześćdziesiąt (60) lat, licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu gaśnie koncesya.

Rząd może uznać koncesję za zgasłą także przed upływem rzeczonego czasu, gdyby nie dopeł-
niono określonych w § 2. zobowiązań co do rozpo-
częcia i ukończenia budowy, tudzież o braku ruchu,
o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby

się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 13.

Prawo przypadku na rzecz państwa, unormo-
wane w § 8. ustawy o koncesyach na koleje że-
lazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238,
nie ma zastosowania do koncesjonowanej kolei.

§ 14.

Z wyjątkiem wyraźnego zezwolenia Rządu nie wolno koncesyjuszowi powierzać ruchu na koncesjonowanej kolei osobom trzecim na własny lub cudzy rachunek ani prowadzić go samemu na rachunek obcych.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowę kolei i jej urządzenie ruchu wykonano w wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie, tudzież prawo zarządzenia, aby wadom, zachodzącym w tym względzie, zapobieżono, względnie aby je usunięto.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie prawo wydania za-
rządzeń zapobiegawczych, odpowiadających usta-
wom, na wypadek, gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych koncesją, warunkami koncesyi lub ustawami, a we-
dług okoliczności prawo uznania koncesyi za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego.

Forster wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24,
także w roku 1913. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słowenskim.

Prenumerata na cały rocznik 1913 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz 8 K przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaobronowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrag doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik 1849 za . . . 4 K 20 h	Rocznik 1870 za . . . 2 K 80 h	Rocznik 1891 za . . . 6 K — b
" 1850 . . . 10 " 50 "	" 1871 . . . 4 " — "	" 1892 . . . 10 " — "
" 1851 . . . 2 " 60 "	" 1872 . . . 6 " 40 "	" 1893 . . . 6 " — "
" 1852 . . . 5 " 20 "	" 1873 . . . 6 " 60 "	" 1894 . . . 6 " — "
" 1853 . . . 6 " 30 "	" 1874 . . . 4 " 60 "	" 1895 . . . 7 " — "
" 1854 . . . 8 " 40 "	" 1875 . . . 4 " — "	" 1896 . . . 7 " — "
" 1855 . . . 4 " 70 "	" 1876 . . . 3 " — "	" 1897 . . . 15 " — "
" 1856 . . . 4 " 90 "	" 1877 . . . 2 " — "	" 1898 . . . 6 " — "
" 1857 . . . 5 " 70 "	" 1878 . . . 4 " 60 "	" 1899 . . . 10 " — "
" 1858 . . . 4 " 80 "	" 1879 . . . 4 " 60 "	" 1900 . . . 7 " — "
" 1859 . . . 4 " — "	" 1880 . . . 4 " 40 "	" 1901 . . . 6 " — "
" 1860 . . . 3 " 40 "	" 1881 . . . 4 " 40 "	" 1902 . . . 7 " 50 "
" 1861 . . . 3 " — "	" 1882 . . . 6 " — "	" 1903 . . . 9 " — "
" 1862 . . . 2 " 80 "	" 1883 . . . 5 " — "	" 1904 . . . 5 " — "
" 1863 . . . 2 " 80 "	" 1884 . . . 5 " — "	" 1905 . . . 6 " — "
" 1864 . . . 2 " 80 "	" 1885 . . . 3 " 60 "	" 1906 . . . 12 " — "
" 1865 . . . 4 " — "	" 1886 . . . 4 " 60 "	" 1907 . . . 13 " — "
" 1866 . . . 4 " 40 "	" 1887 . . . 5 " — "	" 1908 . . . 9 " — "
" 1867 . . . 4 " — "	" 1888 . . . 8 " 40 "	" 1909 . . . 8 " 50 "
" 1868 . . . 4 " — "	" 1889 . . . 6 " — "	" 1910 . . . 8 " 40 "
" 1869 . . . 6 " — "	" 1890 . . . 5 " 40 "	" 1911 . . . 7 " — "

Cenę sprzedaży rocznika 1912 podaje się do wiadomości z początkiem stycznia 1913.

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

N.B. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego poczawszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach poczawszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyji.